

Tenkrát,
v roce 1960, jsem
víceméně žil v jednom
čtyřposchod'ovém
domě,

Lexington Avenue 1342

Sam
č. 18

který zahrnoval
suterén s kuchyní,
kde žila moje matka
se spoustou koček.
Všechny kočky se
jmenovaly Sam.

TOHLE JE EMILE
DE ANTONIO. MĚJTE
TO ZA ZLÉ JEMU,
ŽE JSEM SE STAL
UMĚLCEM.

Pracoval jen
s přáteli. Takže
pokud ses
mu nelíbil,
neobtěžoval se.

ANDY, NECHÁPU,
PROČ SE NESTANEŠ
MALÍŘEM. MÁŠ
NÁPADŮ NA
ROZDÁVÁNÍ.

POSLYŠ ANDY,
JEDEN JE NA
HOVNO A DRUHEJ
JE V POHODĚ. TEN
PRVNÍ ZNIČ A UKAŽ
TEN DRUHEJ.

Probíhalo
to víceméně
takto.

TY VOLE, ANDY,
KDY SI KOUPIŠ
NOVÝ BOTY?
LEZOU TI TAK
TROCHU VEN
PRSTY.

ČÍ JE TEN
OBRAZ?

MLADÝ AUTOR.
ŘÍKÁ SI
LICHTENSTEIN.

DALŠÍ, KOHO
NAPADLY KOMIKSY.
SAKRA. SAKRA.
SAKRA.

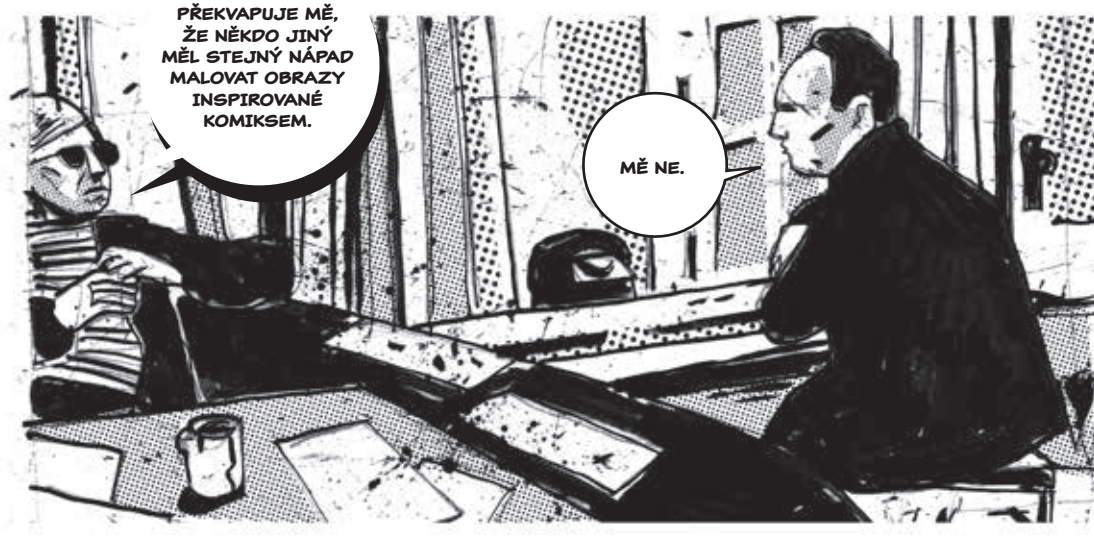
LOOK I'VE
A BIG
MALUJI
PODOBNE
OBRAZY,
CHCETE JE
VIDĚT?

NE.

OPRAVDU JSI
LICHTENSTEINA
NEZNAL?

TO SE
DIVÍM.

PŘEKVAPUJE MĚ,
ŽE NĚKDO JINÝ
MĚL STEJNÝ NÁPAD
MALOVAT OBRAZY
INSPIROVANÉ
KOMIKSEM.

MĚ NE.

JASPER
JOHNS A BOB
RAUSCHENBERG.
DVA ABSTRAKTNÍ
EXPRESIONISTÉ.
V ROCE 1954 SE
POTKALI V NEW
YORKU A DALI SE
DOHROMADY.

Z NĚJAKÉHO
DŮVODU JSEM
SE JIM NELÍBIL.

DE mi
prozradil
proč.

JSI PŘILÍŠ
ZŽENŠTILÝ. A TO
JE POPUZUJE.

ONI JSOU TAKY
BUZNY, ALE BYLI
V ARMÁDĚ NEBO
U NÁMOŘNICTVA.
ZA DRUHÉ SBÍRÁŠ
OBRAZY A TO NEDĚLÁ
ŽÁDNÝ UMĚLEC. TO SE
PROSTĚ NEDĚLÁ.

ZA TŘETÍ JSI KOMERČNÍ
UMĚLEC A TO JE DĚSNĚ
ŠTVE. NEMAJÍ RÁDI
KOMERČNÍ UMĚNÍ A DĚLÁJÍ
HO JEN KVŮLI TOMU, ABY
PŘEŽILI. NĚKDY SE POD NĚ
ANI NEPODEPÍŠOU SVÝM
PRAVÝM JMÉNEM.

...!

ZATRACENĚ, TY JSI
ALE JAKO KOMERČNÍ
UMĚLEC ZÍSKAL
I OCENĚNÍ. JSI ZNÁMÝ
JAKO KOMERČNÍ
UMĚLEC!

NENÍ TŘEBA
DODÁVAT, ŽE
JSEM BYL
ZKLAMANÝ.

A HLAVNĚ MĚL
PRAVDU.

ZNAL JSEM
VÝZNAMNÉ
MALÍŘE, KTERÍ
BYLI VĚTŠÍ
BUZNY NEŽ JÁ.

ALE TO BYLY
ASPEKTY MÉHO
CHARAKTERU, KTERÉ
JSEM NEHODLAL
ZMĚNIT. NECHÁPAL
JSEM, PROČ BYCH
MĚL.

NA SBÍRÁNÍ UMĚNÍ
A NA TOM, ŽE
JSEM KOMERČNÍ
UMĚLEC, NEBYL NIC
ŠPATNÉHO.

BYL JSEM PRO
OSTATNÍ PŘÍLIŠ
ZŽENŠTILÝ? TO
MĚ OHROMNĚ
POBAVILO.

Rock'n' rollová hudba

OD TEBE JSEM SE
NAUČIL CHOVT
JINAK K MÉDIÍM.
NENÍ ZAPOTŘEBÍ BÝT
SELEKTIVNÍ. MUSÍŠ DO
SEBE NASÁT VŠECHNO
SOUČASNĚ.

*Henry Geldzahler, kurátor Metropolitního
muzea umění, asistent bez konkrétních
pracovních závazků.*

O rok později.

V roce 1962 se v galerii Irvinga Bluma konala Warholova první výstava v Los Angeles.

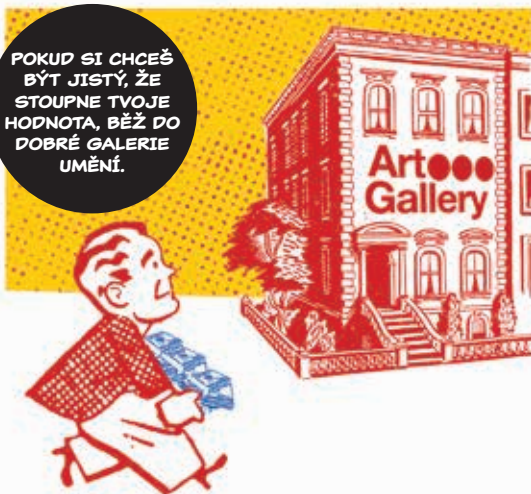
Ale nešel jsem tam. Rok nato však ano.

UMĚNÍ JE
MARKETING.

CHCE-LI ČLOVĚK
INVESTOVAT DO
UMĚNÍ, PAK SI
MUSÍ BÝT JISTÝ,
ŽE DŘÍVE NEBO
POZDĚJI STOUPNE
NA CENĚ.

POKUD SI CHCEŠ
BÝT JISTÝ, ŽE
STOUPNE TVOJE
HODNOTA, BĚŽ DO
DOBŘE GALERIE
UMĚNÍ.

JESTLIŽE SE
O UMĚLCE STARÁ
GALERIE, NEZMIZÍ.
JESTLIŽE NEZMIZÍ,
PAK SI INVESTICE
UDRŽÍ SVOU
HODNOTU.

UMĚNÍ URČITÉHO
OBDOBÍ, KTERÉ
PŘEŽIJE, JE
TO, KTERÉ LÉPE
ODPOVÍDÁ VKUSU
TRÍDY, KTERÁ V TĚ
DOBĚ PŘEVLÁDÁ.

De byl vážně
hlavička!

V srpnu roku 1962 začal Warhol používat techniku síťotisku. Stejný obraz, pokaždé trošku odlišný.

Snadné,

rychlé

a efektivní.

Byl to Henry, kdo mi vnukl nápad začít sérii „Death and Disaster“.

Ať jsem v té době udělal cokoli, nějak to souviselo se smrtí. Dokonce i Štědrý den nebo Svátek práce...

...pokaždé, když jsem zapnul rádio, všude jen samé katastrofy. Tím to všechno začalo. Když má totiž člověk před očima neustále morbidní obraz, už na něj nepůsobí.

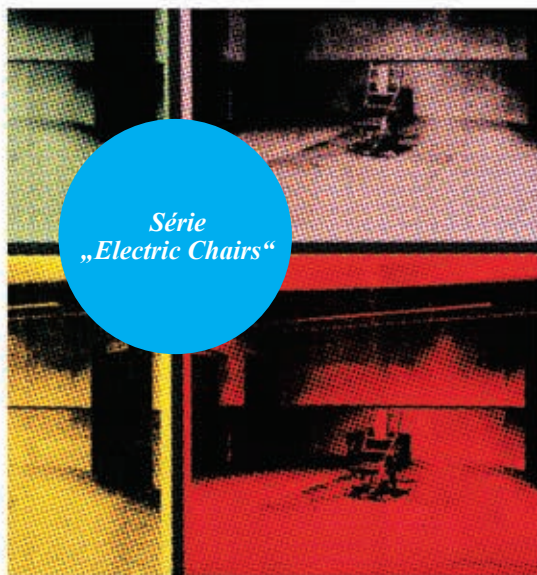
ŘEKLI JSME, ŽE NEBUDEME PŘEDBÍHAT.

ŘÍKÁ SE TOMU FLASH FORWARD. DÁVÁ TO KOMIKSŮM PUNC INTELEKTUÁLNOSTI. NECH TO NA MNĚ.

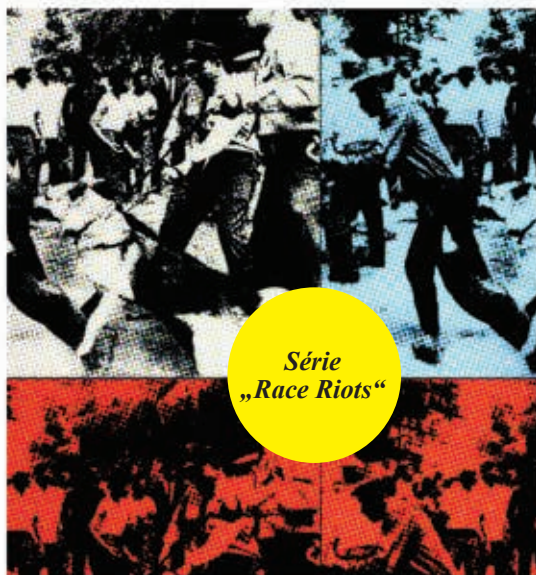

Podzim 1962

O rok později.

*Série
„Electric Chairs“*

*Série
„Race Riots“*

V listopadu jsem
objevil podkrovní
byt na 231 East
47th Street.
Z tohoto místa se
stane Factory.

Billy Name to tam kompletně se vším všudy vystříbřil.

Billy se uměl skvěle přehrabovat v odpadcích.

Veškeré předměty, kterými byla Factory vybavena, vystrachal někde na skládkách.

Billy si vzal k ruce alobal, kterým potáhl zdi Factory, a pak vše přestříkal stříbrnou barvu.

Dokonce i klozet.

Billy a ostatní vzadu drogovali.

Uměl skvěle udržovat věci v pořádku.

Rotten Rita

JE TADY BILLY?

Ondine přezdívaný „Papež“

JE TADY BILLY?

Billyho zázemí bylo vybaveno toaletou, umyvadlem a lednicí plnou pomerančové šťávy. Když si dáš speed, potřebuješ vitamín C.

V červnu 1963 se stal mým asistentem Gerard Malanga.

Psal spoustu básní.

Začal pro Andyho pracovat za jeden dolar a 25 centů na hodinu. Tedy za minimální mzdu ve státě New York.

„CELÉ SE TO TADY ZDÁ BÝT OŠEMETNÉ...“

Moc jsem toho nenamluvil a Gerard také ne. Když se někdo přišel podívat na moji práci, on se dal do psaní básniček a četl je nahlas.

ANDY MĚ TROCHU DĚSÍ. DIVNĚ SE OBLÉKÁ A CHOVÁ.

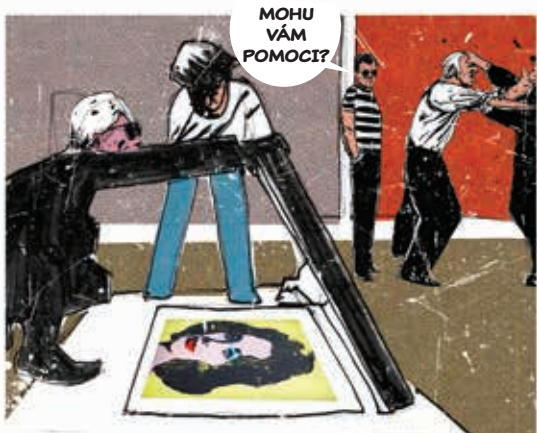
NĚCO MI ŘÍKÁ, ŽE MĚ CHCE VYUŽÍT.

CRRRRN!!!

CRRRRN!!!

CRRRRN!!!

